

РЕШЕНИЕ

№ 1262

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11743** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. А. И., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № АПДВ-1 от 03.11.2021г. на заместник-министъра на икономиката и ръководител на Управляващия орган /УО/ на ОП „Иновации и конкурентоспособност“ /ОПИК/.

В жалбата се твърди, че оспореният АУПДВ е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Излагат се съображения, че дружеството не е изпълнило административния договор не по своя вина, а поради това, че италианската фирма, която е следвало да произведе и достави пакетиращите машини, не е изпълнила задълженията си по договора. Изтъква се и че самото дружество – жалбоподател е в тежко положение и след като то веднъж е платило сумата на италианската фирма, сега отново трябва да плати по оспорения акт сумата от 257 700.53 лв. Моли оспореният акт да бъде отменен. В съдебното заседание по делото дружеството се представлява от адв. З., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по жалбата – заместник-министъра на икономиката и ръководител на УО на ОПИК, представляван от юрк. Г., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и моли тя да бъде отхвърлена.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, установи следното от

фактическа страна:

На 23.11.2018г. между Министерството на икономиката и [фирма] е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002 – 3.004 – 0027 /SU-04/12.11.2019г. със срок 20 месеца. Бенефициерът [фирма] е провел процедура с публична покана за избор на изпълнител за доставка на напълно автоматизирани пакетиращи машини за сладкарски изделия – 3 броя, в резултат на което е сключен с изборния изпълнител-италианската компания Т. И.“ О. договор № BG16RFOP002 – 3.004 – 0027 - C01.

Съгласно клаузите на договора, жалбоподателят е платил на изпълнителя авансово 40% от стойността, възлизащи на 286 333.92 лв., които бенефициерът е предявил за плащане с искане за плащане №1/21.11.2019г.

Във връзка с проведената процедура е получен сигнал за нередност, приключил с налагане на финансова корекция, в резултат на която на 20.02.2020г. е прихваната сума в размер на 28 633,39 лв. – стойността на отчетените разходи по искане за плащане № 1/21.11. 2019г. След приспадане на наложената финансова корекция в размер на 28 633,39 лв., са верифицирани и платени разходи в размер на 257 700, 53 лв.

След извършена проверка на финалния технически отчет по договора е установено, че до крайната дата за изпълнение на проекта – 24.10.2020г. трите напълно автоматизирани пакетиращи машини за сладкарски изделия не са доставени от изпълнителя [фирма], като бенефициерът не е предявил искане за възстановяване на разходи по този договор. Тъй като обаче с първи междинен отчет са верифицирани и платени разходи в размер на 257 700, 53 лв. безвъзмездна помощ, ръководителят на УО на ОПИК е открил производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане, за което дружеството – жалбоподател е уведомено с писмо изх. № 26-С-498/12.08.2021г. от 01.04.2019г. В отговор жалбоподателят е представил становище от 20.08.2021г., в което обяснява, че италианското дружество е изпаднало в несъстоятелност, но че е получило уверение от собственика на Т. И., че ще поемат задължението да произведат и доставят поръчаните и предплатени машини, което обаче до момента не е сторено. Твърди се в писмото, че дружеството е наело и адвокатска кантора, която да защитава интересите на [фирма] в Италия, че е ангажирало и посолството на България в Италия за съдействие и че след разговори с колеги от бранша е установило, че и други са попаднали в подобна ситуация с този доставчик. Моли да му бъде дадена възможност да върне авансово платената сума до края на септември, когато очаква да разполага с ресурси за това.

На 03.11.2021г. И. П. - заместник-министър на икономиката и ръководител на УО на ОПИК издал оспорения Акт за установяване на публично държавно вземане, с който са установени подлежащи на възстановяване от [фирма] задължения в размер на 257 700.53 лв.

Жалбата до АССГ е подадена на 18.11.2021 г., т.е. същата е в срок и тъй като изхожда от надлежна страна с правен интерес, тя е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс,

надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Съгласно чл. 166 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, а ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация.

Със Заповед № РД-16-1347/27.09.2021 г. на министъра на икономиката, на заместник-министъра на икономиката И. П. е възложено да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПИК, с всички произтичащи от това права, отговорности и задължения, както и да провежда производства по издаване на АУПДВ и да издава АУПДВ по отношение на бенефициенти на ОПИК. Следователно, оспореният акт, с който е установено публичното вземане, е издаден от компетентен орган. Актът обаче е незаконосъобразен, тъй като е издаден при неизяснена фактическа обстановка, при съществени процесуални нарушения и е немотивиран.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 АПК да изясни фактите и обстоятелствата по случая и да обсъди обясненията и възраженията на бенефициера. Видно от приложеното по делото становище на жалбоподателя, предхождащо издаването на процесния акт, дружеството не отрича, че е изплатило авансово 40% от дължимата сума по договора, сключен с избрания изпълнител – италианската компания [фирма], както и че не е получило поръчаните машини. В становището си обаче бенефициерът посочва конкретни причини за това – изпадането на италианската компания в несъстоятелност, в това число и съществуващите ограничения за пътуване поради КОВИД пандемията. Към обясненията си жалбоподателят е представил доказателства – писмо от 02.09.2020г. / на английски език и в превод на български език/, което потвърждава твърденията на бенефициера, че италианското дружество е в производство по несъстоятелност, като се извършва реорганизация и реструктурирането му с цел продължаване на бизнеса и стабилизиране на компанията, както и че стопанската дейност на „Т. И.“ е поета от холдинговата ѝ компания.

Нито едно от тези обстоятелства обаче не е обсъдено в процесния АУПДВ, в който безмотивно е посочено единствено, че не са приети представените от бенефициера възражения. Самите възражения не са изложени в решението и не са обсъдени, нито е анализирано представеното доказателство, като са игнорирани факти и обстоятелства, които са релевантни за издаването на акта. По този начин е нарушено изискването на чл.35 от АПК, според което индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Констатираното процесуално нарушение съдът преценява като съществено, тъй като е от естество да повлияе на преценката на административния орган, в това число в конкретния случай да доведе до отказ от издаването на акта за установяване на публичното вземане. За да стигне до този извод, съдът съобразява посочените от

органа материалноправни правни основания, а именно – чл.162, ал.2, т.8 ДОПК и чл.35, ал.1,т.2 и ал.3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество /Наредба № Н-3/ 2018г./.

Съгласно чл.162, ал.2 ДОПК публични са вземанията за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз.

Съгласно чл.35, ал.1, т.2 от Наредба № Н-3/2018г. бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В оспорения акт административният орган е посочил като осъществени две от възможните хипотези на чл.162, ал.2,т.8 ДОПК – приел е, че сумите са едновременно недължимо платени и неправомерно усвоени. Същият обаче не е обосновал нито защо счита, че предвидените в административния договор авансово платени суми са недължимо платени, нито защо предполагаемо те са неправомерно усвоени. Административният орган не е посочил и анализирал нито една разпоредба от правилата на съответната оперативна програма или на административния договор, които да се обвържат с наличието на сочените хипотези на чл.162, ал.2, т.8 ДОПК. Всъщност ответникът по никакъв начин не е обосновал изводите си, че има неправомерното усвояване на суми или че тези суми са недължими – от коя нормативна или договорна разпоредба произтича твърдяната недължимост, респективно в какво се изразява неправомерното усвояване. Административният орган не е обсъдил и приложимостта на клаузата на т.6.5 от административния договор, според която възстановяване не се изисква при възникване на обстоятелства от извънреден характер, които бенефициентът при полагане на дължимата грижа не е могъл или не е бил длъжен да предвиди към датата на подаване на проектното предложение или не е могъл да предотврати, доколкото тези събития пряко са оказали въздействие върху изпълнението на индикаторите, бенефициентът писмено е обосновал въздействието им и не се дължат на причини, за които бенефициентът отговаря. Ако административният орган беше анализирал представените от бенефициера в административното производство доказателства и обсъдил посочените от дружеството факти и обстоятелства, това би могло да доведе до различни изводи относно дължимостта на сумите, за които е издаден процесният АУПДВ. В случая е допуснато нарушение на чл.35 от АПК, което е съществено и наред с констатирания от съда дефицит на мотиви относно сочените правни основания за издаване на акта, дава основание за неговата отмяна.

С оглед на горното съдът намира, че оспореният акт за установяване на публично държавно вземане е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на

дадените указания.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Акт за установяване на публично държавно вземане № АПДВ-1 от 03.11.2021г. на заместник-министъра на икономиката и ръководител на Управляващия орган на ОП „Иновации и конкурентоспособност“.

ВРЪЩА преписката на компетентния орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: